

כולם בתשובה.

וְיָמִי שֶׁלֹּא יִסְכּוּל וַיֹּאמֶר נִתְּנָה רֹאשׁ, יֵלֶךְ אֶל
הָאוֹמוֹת וַיְכַלֶּה עִמָּהֶם, וְהִשָּׂאֵר יִצְטָרְפוּ
בְּצַעַר הַהוּא כֹּל א' כִּפִּי שִׁיעוֹר עוֹוֹנוֹ, וְהִצְדִּיק
יִתְבָּרֵךְ הַשּׁוֹרֵשׁ הַמְּלוּחַ בְּמַעֲיוֹ כִּמֶּן, וַיִּחְזַק
בְּאַלְהֵיו, וְהִבִּינוּנִי יִשׁוּב, וְהִרְשַׁע נִדְחָה אוֹ
יִשׁוּב וַיִּצְטָעֵר, וַאֲיֵן כַּח בִּיד מִרַע"ה אֵלֹא
לְבָכוֹת עִמָּהֶם, וְתִרְבֵּה הַבְּכִיָּה וְהַתְּשׁוּבָה שֶׁם,
וּמִיד יִקּוּמוּ מִתִּי מִדְּבַר, וְתִצְמַח גְּאוּלָּה,
וְתִקּוּם שְׂכִינָה מִעֲפָרָה, שֶׁתַּחֲלַת נִפְלִתָה הִיתָה
מִעַת שְׁמָתוֹ דּוֹר הַמְּדַבֵּר, וַיְהִיָּה דּוֹר יוֹבֵל דּוֹר
גְּאוּלָּה וְחִירוֹת, וּמִיד יִבּוֹאוּ גְּאוּלָּיִם לִירוּשָׁלַיִם
הַבְּנוּיָה וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַבְּנוּי, וְתִבָּא עִמָּהֶם
שְׂכִינָה וְתִשְׁרָה בְּמִקְדָּשׁ, וַיִּבָּאוּ דְּגָלִים (ה)
כִּימִי צֹאתֶם מִמִּצְרַיִם, וְאֵז יֵאָחַז הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּכִנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִמֶּנָּה,
וְעַכְ"ז אֵינְךָ לָהֶם כִּי אִם גּוֹיִיתִם, וְאַח"כּ יֵעָשְׂרוּ
עוֹשֵׁר גָּדוֹל מִבִּיזָת גּוֹג מִגּוֹג שִׁימְצָאוּ, וְעַכְ"ז
אֵינְךָ לָהֶם שְׂמֵחָה אֵלֹא בִי"י, כְּדַכְתִּיב זֶה הַיּוֹם
עֲשֵׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ, אַכִּי"ר.
וְזִמְש"ל:

אִמְנֵם צָרָה זֹאת שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם אִזּוּ הִיא כּוֹלֶלֶת
כָּל הַצָּרוֹת יַחַד עַד שֶׁאֵינְךָ שׁוֹם נַחַת
מִשׁוֹם בַּחֲנִינָה, דִּהְיִינוּ בְּכִיָּה (ב) דְּדִלּוֹת אֵינְךָ
לֶחֶם וְשִׁמְלָה, וַאֲיֵן נַחַת, וַאֲיֵן מוֹשָׁב, וַאֲיֵן
בֵּית, וַאֲיֵן עִיר, וַאֲיֵן כִּסּוֹת בִּקְרָה (ג), אֵלֹא כָּל
אַחַד וְאַחַד אֵינְךָ לוֹ אֵלֹא גּוֹיִיתוֹ מִצָּר מִהַשְׁבִּיָּה
וּמִהַמִּיתָה וּמִהַחֲרֹב, שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
מַחֲלִיף לָהֶם מִיתָה בְּעוֹנֵי, וְלִכְּנָן לֹא יָמוּת
הַמֶּשִׁיחַ (ד), וְהִינּוּ מ"ה יָמִים שֶׁעֲתִידִין
יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִירוּשָׁלַיִם לִהְיוֹת בְּמִדְבָּר
הָעַמִּים, כְּעֵין שֶׁהִיָּה לוֹט בְּהַפִּיכַת סְדוּם שֶׁלֹּא
הִצִּיל בִּידוֹ אֶפִּילוֹ פִּיסַת בָּר וַיִּצָּא אֶל הַמְּדַבֵּר,
מִמֶּשׁ דּוֹמָה בְּדוֹמָה כֵּךְ יִהְיוּ צָרָתָן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, וְכוֹלָם נִפּוּצִים עַל פְּנֵי הַמְּדַבֵּר, שְׂכָל
צָרוֹת שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל מִעוֹלָם לֹא הִיָּה כְּצַעַר
הַזֶּה, עַד שִׁתְּגַלֶּה שֶׁם מֹשֶׁה רַב־ע"ה לִישְׂרָאֵל
שִׁיחִיָּה וַיִּבְכֶּה עִמָּם בְּצָרָתָם, כְּדֹרֶךְ שֶׁבָּא וּבִכָּה
עִמָּהֶם עַל נִהְרֹת בָּבֶל, וְשֶׁם יִמְנוּ יִשְׂרָאֵל
מ"ה יָמִים כִּנְגֵד מִדַּת מֹשֶׁה רַבִּינוּ כִּנְגֵד שֶׁם
מ"ה, וְלֹא יֵאָכְלוּ שֶׁם אֵלֹא מִה שִׁימְצָאוּ
בְּמִדְבָּר שְׂרָשִׁים מְלוּחִים, אִזּוּ יִשׁוּבוּ שֶׁם

נִהַר לַח לְבָאֵר סוּד הַגְּאוּלָּה, וְסוּד בַּעֲתָה אַחִישָׁנָה

וַאֲיֵן זֶה הַכוֹוֶנָה אֵלֹא שִׁישׁוּבוֹ וַיִּזְכּוּ כּוֹלָם, כִּי אִם
יִתְמַעֲטוּ ח"ו יִתְמַעֲט סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁהֵם רֹב
יִשְׂרָאֵל, וּבְרֹב עִם הַדָּרַת מֶלֶךְ, שֶׁהוּא סוּד גִּלְגּוּל
הַנִּשְׁמוֹת ס' רְבוּא, וַיַּעֲמֹד הָעוֹלָם עַד מִלֵּאת עַד
הַגְּאוּלָּה וְלֹא יִפְחָתוּ מִשִּׁיעוֹרָם, וְאִם ח"ו יִתְמַעֲטוּ
וַיִּשָּׂאֵר א' מַעִיר וְשָׁנִים מִמִּשְׁפַּחָה יִמְעַט כְּבוֹד
גְּבוּהָ, שֶׁאֵינְךָ לֶךְ עוֹלָם פָּחוֹת מִס' רְבוּא, וַיִּתְמַעֲטוּ
הַמִּקּוֹרוֹת אִם יִתְמַעֲטוּ הַנִּשְׁמוֹת, וַיִּצְטָרְכוּ
גִּלְגּוּלִים, אִמְנֵם אִם יִצְטָרְפוּ בַּחֲיִים יִמְעַט צוֹרֶךְ
גִּלְגּוּל, וַיִּזְכּוּ כּוֹלָם וַיִּרְבֶּה כְּבוֹד שָׁמַיִם וַיִּרְבֶּה
מִקּוֹרוֹת הַשָּׁפַע. וְזִמְש"ל:

הָעֵנִי שֶׁהַגְּאוּלָּה תִּהְיֶה בַּעֲזָה"י בְּסוּד שְׂמָאֵל
דּוּחָה, דִּהְיִינוּ מֵאֲרִיכִין בְּגִלּוֹת עוֹד ו'
חֲדָשִׁים, מִתְּשָׁרֵי שְׂמָאֵל דּוּחָה עַד נִיסָן, וַיִּמֵּן
מִקְרַבָּת, כִּי בּו' חֲדָשִׁים אֵלּוּ יִהְיוּ בְּעוֹנֵי וּבְצָרָה
וּצְרוּף כְּנ"ל, עַד שִׁישׁוּבוֹ כּוֹלָם וַיְהִי כָּל
יִשְׂרָאֵל זֹכִים לְגְּאוּלָּה, עַל יְדֵי הִיסוּרִים
וְהַצָּרוֹת וְהָעוֹנֵי, לַעֲת בּוֹקֵר, כְּאִמּוֹר וְהַשָּׂאֲרָתִי
בְּכֶם עִם עֲנִי וְדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְיָ, וְהַתּוֹעֵלֶת
הַמִּגִּיעַ בִּזָּה הוּא כִּי אִם יִגָּאֲלוּ בְּסוּד הַגְּבוּרָה
יִתְמַעֲטוּ ח"ו, כִּי מִצַּד הַדִּין יִהְיֶה כְּלִיָּה בְּשׁוֹנְאִיָּהֵן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאוֹתָם הַנִּשְׁאָרִים יִהְיוּ בְּכְבוֹד גָּדוֹל,

נהר למ ועתה נבאר ענין שכר טוב לאדם בג"ע

יתן חשבון ותתן (א) הנשמה עצמה אל ערך הרוחניות הזה, ותתעכב שם עד בוא הרוח שהוא ג"כ מקדים אל הלבוש הזה לכנוס דרך שער הכניסה דרך העשייה, ואחר שהרוח נטהר ובא לו אל העשייה הזאת מיד הנשמה פושטת הלבוש הנזכר ותתעלה לג"ע תחתון, ושם בפתח ג"ע פושט הלבוש הזה שהוא בעשייה ונשאר אל הרוח ומתלבש בו, והנשמה לובשת לבוש שני אשר הוא ממעשה התחתונים, ורוחניות המצות לא רוחניות עליון אלא בינוני מעין הרוח, מהרהורי לב במעשה המצות ודיבור התורה וכיוצא.

ועתה הרוח במדור הנפש, והנשמה במדור הרוח, והנפש עדיין נעה ונדה, נחה הנפש שכבר נתעכל הבשר ונח מדין קבר, מיד נפש מקדים אל לבושה, והרוח פושטו בפתח ג"ע תחתון ונותנו אל נפש בעשייה, והרוח מקדים אל ג"ע התחתון אשר תחת ממשלת מטטרו"ן, ונשמה פושטת הלבוש ההיא ומתעלות בדרך נעלם להתעלות אל הרקיע שעל הגן שהוא סוד היכל לבנת הספיר, ויכנס דרך ההיכלות וילביש לבוש האמיתי ע"י צדקי"אל, והיינו דכתיב מעיל צדקה יעטני, והגוף נח מדינו, והנפש לובש לבוש הרוח בעוה"ז ומחליץ העצמות בקבר וע"ז נאמר שהנפשות פוקדת הקברות ממש, נכנסות אל תוך הקבר ומחליצין העצמות מחליצות הלבוש ההוא וע"ז נאמר ועצמותיך יחליץ, ולפעמים יתקשרו שלשתן יחד כנזכר בזוהר, וזמש"ל:

והנה בענין זה של גן עדן יש לחקור, שבמקום א' בזוהר נראה שהנשמה מקדמת אל פתח מערת המכפלה. ובמקום אחר נראה שהיא מקדמת לפתח היכל לבנת הספיר, ומשם נדחית לגיהנם רוחני, או נכנס מיד. ובמקום אחר נראה שהיא נכנסת בגן עדן של מטה ולובשת לבוש הרוח, עד שבא הרוח ותתלבש לבושו והיא תעלה משם אל ג"ע של מעלה, דרך העמוד האמצעי וכו'. וא"כ מה הם החלוקים האלו.

ותחלה נדבר בנשמה הטהורה וברה, שהרי היא בצאתה מן הגוף תדבק בשכינה, אבל אין עלייתה מיד מכאן לג"ע העליון, ואל תשיבני מפרטים, אמנם הכלל הוא הדרך הזה, והוא שהאדם ממעשיו יעשה ג' לבושים, הא' מהמצות המעשיות הגשמיות הנעשות מתנועת הגוף, מאותו המציאות הגשמי יעשה לבוש בעשיה הרוחנית הנמצאת בעה"ז, והיא רשות סנדלפון שהוא שליט בעולם הגשמי, שעליו נאמר והנה אופן א' בארץ אצל החיות, בענין שרוחניות הנפש לעוה"ז, וממציאות זה הוא הנפש הרוחניות בדקות העליון, ויש לה מדור במציאות רוחניותו כאשר יתבאר בס"ד, ומיד הנשמה בצאתה מן הגוף ילבש לבוש הזה ויכנוס בו אל מדור הנפשות ויתהלך בו כאשר יתהלך בעוד שהנפש והרוח מתקנים עצמם אל הכניסה אל מקומם, ותחלה יתוקן הנשמה לכל מפני דקותה שאין חשבונה למטה, אלא

נהר מ בביאור מציאות מנוחות הנפשות

מתלבש בתוכו ולא ניתן רשות אל העין לראותו, אמנם החכמים הצדיקים הקדמונים

והיינו בסוד העה"ז בנפש אשר בו ר"ל העולם הזה גשמי, ויש לו רוחניות